

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

311. An resignatio talis in favorem facta ante sententiam privationis, subsecutâ sententiâ privationis, rescindi & invalidari possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Quaestio 311. Num igitur talis resignatio in favorem facta ante sententiam privationis, subsecuta sententia privationis rescindi & invalidari possit?

Respondeo: tamen si Pirh. ad tit. de renunc. nu. 26. afferat, quod ea renunciatio postea per iudicis sententiam rescindi possit; contrarium tamen sentit Garc. nu. 72. ubi: quod facta impetratione à tertio nec impeditur resignatio & ejus effectus, nec post resignationem potuit procedi ad privationem. Et supponere id videntur auctores omnes docentes, validam esse talem resignationem in favorem, utpote facta coram Papa, & ab eo admilla, & exinde, ut dictum, non subreptitia, quod facta non fuerit mentio litis seu accusationis. Et quomodo alias per illam consulere sibi & amico resignatio, ut inquirunt illi auctores, si ea facta & admilla per sententiam condemnatoriam seu privationis ab inferiori latam rescindi possit? Quin & ipse Paris. cit. q. 16. nu. 39. de resignatione simpliciter ait, quod resignare simpliciter post impetrationem praesentatam beneficii & iudicium ceptum sit optima cautela ad evitandam infamiam, quae ex condemnatione resultat: quamvis subdat nu. 41. propter talem resignationem ante sententiam privationis factam simpliciter, iudicium non cessaturum à iudicio, sed ad ulteriora processurum propter interesse impetrantis. Quod si tamen post latam privationis sententiam, à qua fuit appellatum, condemnatus resignaverit, talem resignationem fore in pendente, ita ut si resignans mortuus fuerit pendente appellatione, aut sententiam absolutoriam obtinuerit, valeat resignatio; at si à principio aut alio ad id potestatem habente obtinuerit gratiam, irrita maneat resignatio. Si denique sententia privationis in gradu appellationis confirmata fuerit, resignationem pendente appellatione factam per viam retractionis censendam invalidam tanquam ab initio, tradit Tond. cit. c. 27. n. 10. praecidens ab eo, seu non exprimens, num loquatur de resignatione simpliciter facta, an verò etiam de facta in favorem, cujus contrarium (uti pro hoc contrario eum citat Tond. cit. n. 10.) sentire videtur Garc. n. 95. ubi, postquam dixisset posse resignari beneficium in favorem, post saltem sententiam privationis, si ab ea appellatum, addit, hoc ipsum procedere, etiam si appellatio postea pronuncietur mala & injusta.

Quaestio 312. An, & qualiter ipso jure, vel per sententiam privatus beneficio illud resignare possit?

1. Respondeo primò: privatum ipso jure beneficio non posse illud resignare in favorem; quia ipso jure privato nullum jus in beneficio seu titulus remanet; quod autem quis non habet amplius, ei renunciare non potest Gonz. gl. 15. n. 146. Paris. l. 3. q. 1. n. 21. Garc. p. 11. c. 3. n. 124. citantes quamplurimos ac dicentes, esse communem omnium doctorum sententiam. Ampliatur hoc ipsum, ut etiam ante sententiam declaratoriam talis nequeat resignare, ita Paris. loc. cit. n. 23, ubi probat responsionem hanc hac ratione; quia ea, quae ipso jure amissa sunt, non possunt alienari, etiam si non praecesserit sententia declaratoria: & expressus n. 37. juncto n. 38. ubi: idem dicendum (quod resignare non possint in favorem) in aliis omni-

bus, qui sunt privati ipso jure; & hoc etiam stante opinione, quod requiratur declaratio iudicis juxta magis communem opinionem, idque indubitatum est, non tantum, si ante sententiam declaratoriam teneatur sponte dimittere beneficium. Less. de just. l. 2. c. 34. dub. 35. n. 190. ubi: Si quis ita sit privatus, ut sponte ante sententiam teneatur dimittere, non potest resignare conditionate, quod si fecerit, collatio ex vi illius facta erit invalida; si autem non tenetur dimittere ante sententiam, resignatio valida erit, quia beneficium adhuc est illius quod ad jus possidendi & fruendi; potest tamen postea per sententiam irritari; sicut contractus & alienationes ejus, cujus bona ipso jure sunt confiscata ob crimen haeresis, perditionis & irritari possunt, et si valeant, donec sententia irritationis feratur. Verum etiam si ante sententiam declaratoriam privatus est ipso titulo & jure beneficii (uti interea, dum factum executur pro obtinenda declaratoria commissi delicti, ob quod quis privatus est ipso jure; talem à momento commissi criminis amittere titulum, & jus omne in beneficio, dictum est supra ex Lott. & aliis) etiam si interea veram possessionem juris retineat (ut quoque juxta probabiliorum dictum est supra) quia jam à dicto momento nihil statueret potest de beneficio, utpote non suo amplius; & frustra nititur illud à se abdicare, ut quoque dictum ibidem, adeoque ab initio invalida erit talis resignatio; etsi contrarium etiam in hoc casu sentire videatur Castrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 8. n. 1. supra citatus, ubi: Esto, requiratur sententia declaratoria criminis, ut privato executioni mandetur; at à puncto commissi criminis ita infirmatur titulus & possessio beneficii, ut postea sententia rescindantur omnes transactiones factae beneficiorum; quamvis forte aliud sit circa transactiones factas ratione beneficii, vel circa res beneficii, distinctas tamen ab ipsa resignatione beneficiorum, quod hæc subsistant, usque dum postea sententia rescindantur; quia per eas non statuitur de ipso beneficio. Item cit. p. 2. §. 2. n. 13. ubi: beneficia, quibus ipso jure quis privatus est, nec resignari in favorem nec permutari possunt; quia sunt Sedi Apostolicae reservata: Sed concessio, quod resignari possunt, eo quod ante sententiam declaratoriam criminis non videatur quis privari titulo vel dominio beneficiorum; facta tamen declaratione, resignatio & permutatio facta rescinditur & nulla redditur, ac si à puncto commissi criminis nulla fuisset declarata. Verum ut vides, progreditur ibi ex falsa suppositione, nimirum, quod non privetur talis titulo ante sententiam declaratoriam.

2. Respondeo secundò: neque etiam ille, qui ipso jure privatus est beneficio, videtur proprie posse illud resignare simpliciter: Sic innuere videtur Garc. cit. n. 124. dum ait: renunciare non potest, maxime, in favorem; sed debere illud simpliciter dimittere; in quo autem simplex illa dimissio à resignatione simplici distinguatur, de hoc vide dicta ad initium hujus capituli, unde jam infero &

3. Respondeo tertio: resignari non posse, maxime, in favorem, non tantum, quibus quis ob delictum, sed etiam aliunde privatus est ipso jure, v. g. promotus ad secundum incompatible, non potest renunciare primum; quia hoc ipso primum vacat ipso jure, & conferri potest nulla lata sententia. Paris. l. 3. q. 1. n. 50. Promotus ad Episcopatum